

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 315/2014
24.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.В., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката И.Ч., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 251/12 од 24.10.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 891/13 од 24.12.2013. године, у седници већа одржаној, 24.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 251/12 од 24.10.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 891/13 од 24.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 251/12 од 24.10.2012. године окривљени М.В. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 78, члана 79. став 1. тачка 7. и члана 80. став 1. и члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета путне исправе ближе описане у изреци првостепене пресуде, а на основу члана 196. став 1. у вези члана 193. став 1. и 2. ЗКП-а окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 15.600,00 динара и трошкове паушала у износу од 6.000,00 динара, у року од 60 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 891/13 од 24.12.2013. године окривљени М.В. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, док му је на основу члана 79. и 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета - путне исправе са ближим ознакама у изреци ове пресуде.

Истом пресудом, на основу члана 261. и 264. ЗКП окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 15.600,00 динара и паушала у износу од 6.000,00 динара, у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног М.В., адвокат И.Ч., на основу члана 483. ЗКП-а поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде преиначи тако што ће донети одбијајућу пресуду или да пресуду Апелационог суда у Новом Саду укине и предмет врати том суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног, чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., адвоката И.Ч., није указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, већ се наводима у захтеву да је изрека другостепене пресуде неразумљива јер је измењена у односу на изреку из првостепене пресуде без законских разлога, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а, која не представља законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко изабраног браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, налазећи да се поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., адвоката И.Ч., не

указује ни на један од прописаних разлога за подношење захтева из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**